

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 461: Nên Nhiếp Sáu Căn, Phản Chiếu Tự Tánh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 040)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đương nhiếp lục căn, phản chiếu tự tánh.】 (*Nên nhiếp sáu căn, phản chiếu tự tánh*)

Hai câu nói này là phương pháp dụng công của Bồ Tát Quán Thế Âm. Trong quyển thứ sáu của “Kinh Lăng Nghiêm”, chương “Quán Thế Âm Bồ Tát Nhĩ Căn Viên Thông”, Bồ Tát đã nói với chúng ta, phương pháp tu hành chứng quả của Ngài là “phản văn văn tự tánh, tánh thành Vô Thượng Đạo” (xoay cái nghe lại để nghe tự tánh, tánh thành đạo Vô Thượng), đó là phương pháp dụng công của Ngài. Ý nghĩa này ở phần trước chúng ta cũng đã nói qua rồi.

Phản chiếu như thế nào? Chiếu là dùng chân tâm, chân tâm chính là chiếu. Chư vị phải biết, vọng tâm là tư tưởng; quý vị thử nghĩ xem, đó chính là đang dùng vọng tâm. “Tuởng” (想), trên tâm hiện ra một vọng tướng, hiện ra một giả tướng; “Tu” (思), ở trong tâm có sự phân biệt. Có phân biệt là “tu”, có chấp trước là “tuởng”. Hễ “tuởng”, có chấp trước thì mới có tướng. Có phân biệt, đó là vạch ra ranh giới, chữ “điền” (田 - trong chữ Tư) chính là vạch ranh giới, ranh giới chính là sự phân biệt. Vừa có phân biệt, tâm liền có ranh giới; vừa có chấp trước, ở trong tâm liền có tướng. Cho nên “tu” và “tuởng” đều là vọng tâm, không dùng cái đó, mà phải dùng “chiếu”, chiếu là chân tâm.

Đem phân biệt, vọng tướng thấy đều xả bỏ hết, tác dụng của tâm đó chính là chiếu. Chiếu là dạy bạn phản chiếu, phản chiếu chính là đừng chiếu vào tướng, mà phải chiếu vào tánh, đây chính là “phản văn văn tự tánh”; nói cách khác, bạn phải quan sát thể tánh của hết thấy vạn tướng, đừng đi chấp tướng, đây chính là minh tâm kiến tánh. Phản chiếu tự tánh cùng với minh tâm kiến tánh là cùng một ý nghĩa, cùng một cảnh giới.

Nếu như không biết cách làm, chúng ta liền dùng một phương pháp khác, đó là “tịnh niệm tương kế”. Tịnh niệm tương kế tuy không phải là phản chiếu tự tánh, nhưng nếu một bề dụng công, tuyệt đối không thay đổi, công phu đạt đến mức độ tương đương, thì tự nhiên sẽ kiến tánh, liền thâm nhập vào cảnh giới này. Cho nên một câu Phật hiệu tiếp tục niệm mãi, niệm đến công phu thành phiền, lại nâng lên đến sự nhất tâm bất loạn, lại nâng lên đến lý nhất tâm bất loạn, thì chính là cảnh giới này rồi. Phương pháp không giống nhau, nhưng công phu dùng đắc lực, thì cảnh giới là tương đồng.